

HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 P, AMERIKÁBAN 1 DOLLÁR, EGYES SZÁM 20 FILLÉR.

Az első magyar diakonissza-avatásunkról.

Az idei évi konferenciánk kiemelkedő eseménye volt a diakonissza-avatás. Bár eddig is voltak testvéreink, de ezek csak próba-diakonisszák voltak. Most a püspök úr felavatta az első négy diakonisszát, ami által rendes, teljes-jogu diakonisszákká lettek.

A diakonissza-hivatás talán a legszebb, amellyel nő belölthet. Azonban mégsem vagy talán éppen ezért nem minden nő dolga, hogy diakonisszává legyen. Ez olyan hivatás, amelyre az Ur szólít fel és választja ki

Az első felavatott diakonisszáink: Babicz Ilona, Niedan Erzsébet, Pásztás Franciska és Haszits Juliska testvérek. Mögöttük állanak a püspök úr és a superintendens.

de éppen olyan érdeklődéssel viseltettek a felvetett kérdések és a fogadalomként elhangzott feleletek iránt is. Tekintve, hogy a püspök úr a magyar nyelvet nem beszéli, a felavatás ezen részét az ő nevében a superintendens intézte. Ugyanigy a felavatás után, Schmidt Jánosné testvér szép éneke alatt a superintendens tüzte fel a felavatott diakonisszák ruhájára a szép ezüst jelvényt, valamint emlékül e nagy napra bibliákat adott át nekik, egy-egy beiegvzett bibliai

azon leányokat, akiknek fülük és szivük nyitva van az Ur beszéde számára. Az ilyen leány tudja, hogy az ő élete az Uré és tudja azt, hogy az Ur gondot visel róla és erőt is ad neki minden időben, hogy szolgálataiban el ne csüggedjen, hanem tudjon élni engedelmességben és alázatosságban.

A felavatás a konferencia-vasárnapdél-előtjén történt és igen ünnepélyes volt. A nagyszámu gyülekezeti láthatólag meghatva hallgatta a püspök úr beszédét,

egyház nevében diakonisszákként köszöntötte.

Viseljük szivünkön a diakonissza munkát és ne feledkezzünk meg ezen testvéreinkről sem, akik elsőként lettek felavatva hazánkban e fontos hivatásra. Ha pedig volna a k. olvasók között olyan leány is, aki szivében érzi, hogy e szolgálatra elhivta őt az Ur, ugy ne álljon ellen e hangnak, hanem szentelje oda életét az Urnak engedelmességben.

Kérjétek amit akartok.

A mi Urunk és Üdvözítőnk tanítványai-val történt. Utolsó beszélgetéseiben találjuk e dicső ígéretet: „Ha bennem maradtok és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek amit csak akartok és meglesz az néktek.” (Ján. 15,7.) Ime itt szabadságlevelünk van, hogy kérjünk amit akarunk avval az igérettel, hogy megadatik. Ha tehát az Ur tanítványainak nagy része nyilvánvalóan szűkölködik, lelki és mennyei áldásokban amelyek Jézus Krisztusban megígértettek, az igazi akarás és kérés hiányában kell az okot keresni. E szavak: „Ha bennem maradtok és az én beszédeim bennetek maradnak,” úgy értendők, hogy csak az, aki valóban Jézus tanítványává lett és az is maradt, azáltal, hogy törekszik az Urral való közöségben ismeretéhez képest beszédének engedve élni, csakis ennek van a biblia alapján igényjogosultsága az ígérethez. Két dolog kívántatik meg tőlünk: 1. Hogy akarjuk amit kérünk és 2. Kérjük amit akarunk.

1. Akarunk kell amit kérünk. Nem várhatjuk, hogy Isten megadja azt amit valójában nem akarunk. Isten sokféle áldásokat tartogat számunkra, de ezeket soha el nem nyerjük, ha valóban nem törekszünk utánuk. Isten azt akarja, hogy minden ember egyformán segítve legyen. Épp ezért mindenkit bűnbánatra hív. Bűnbánat által fordul el az ember a bűntől amit oly soká kívánt: nem akarja többé a bűnt, hanem a megváltást és bűnbocsánatot. Isten azonban egy bűnösnek sem bocsáthat meg, aki nem vágyik bűnbocsánat után és nem akar bűnétől szabadulni. Ha valaki pl. az iszákosság szenvedélyének rabja, Isten nem segíthet rajta, ha valóban nem akar bűnétől szabadulni. És amíg ezt nem akarja imája a szabadításért, ha látszólag a legkomolyabb is, hiábavaló. Csufot üzünk Istenből ha kérjük Őt, hogy tegyen szabaddá a bűntől, de akaratunknak teljes erejével nem fordulunk el a bűntől. Lehetnek ugynevezett „kegyes kívánságaink” hogy szabaduljunk a bűntől, de ez nem vezet eredményre. Kívánhatjuk szabaddá lenni restségünkől, haragtartásunktól, türelmetlenségünkől és indulatosságunktól, de e kegyes kívánságok nem segítenek rajtunk. Minden attól függ, hogy e dolgokat nevének nevezzük, ne mondjuk gyengeségekné, ami az irás szerint bűn. Be kell ismerünk bűneinket és teljes erőnkől küzdeni a bűn ellen, nem akarni többé a bűnt. Isten nem szabadít meg a bűntől, amit bár felismerünk, de akaratunknak egész erejével nem küzdünk ellene.

Isten akaratát illetőleg nem lehetünk kétségekben. Isten akaratát bizonyára, hogy szabadokká tegyen bennünket, minden mi

bűneinktől: a gögtől, konokságtól, hifellestől és minden testies kívánságtól amelyek a lélek ellen vitéznek. De a békénket zavaró bűnt illetőleg, a kegyes kívánság helyett, teljes szívvel akarunk kell a szabadulást. Ha ezt az álláspontot foglaljuk el, ezáltal nem fogjuk önmagunkat saját erőnk és törekvésünk által megszabadítani, hanem olyan állást foglalunk el Istent illetőleg, hogy isteni hatalma által bennünket szabadokká tehet. Hogy eme állításunkkal, bibliai alapon állunk, bizonyítja az ismert szentírási hely (Fil 2, 12-13.) „félelemmel és rettegéssel munkáljátok a ti üdvösségeteket, mert Isten, aki munkálja bennetek az akarást és véghezvitelt az Ő jókedvéből.” Isten boldoggá akar bennünket tenni, de csak akkor tehet boldoggá, ha mi is boldogok akarunk lenni akaratunknak és lényünknek minden erejével, amit azáltal bizonyítunk, hogy munkálkodunk üdvösségünkre.

2. Azt kell kérnünk amit akarunk. Nemcsak akarunk kell szabadulni a bűntől, hanem kérni is kell a szabadítást. Nem a saját akaratunk tesz szabaddá bennünket, mi csak elhatározzuk magunkat a bűn ellen, de azután be is ismerjük a mi bűneinket, bizva Isten megváltó hatalmában. Ez az út, amit a szentírás tanít a szabaduláshoz. Először akarni szabadulni és azután hitben kérni, hogy Isten szabadítson meg bennünket. Szabadítást kérni anélkül, hogy valóban szabadokká akarunk lenni, hiábavaló. Épúgy hiábavaló azonban akarni szabaddá lenni anélkül, hogy a szabadítást kérnénk. Tenni mindkettőt és megmaradni e mellett, biztos és állandó győzelemhez vezet.

Nem az a látszat e, hogy Isten nagyon sokat kíván és mi képtelenek vagyunk elegendet tenni? Bevalljuk, hogy Isten sokat kíván, de nem túl sokat. Ne feledjük el, hogy Isten minden kívánságával a szükséges erő is adja a teljesítésre. Többek között ezt tanítja az elbeszélés, a bénakezű emberről. Bizonyára képtelen volt az Ur parancsára karját kinyújtani, de Krisztus „nyujtsd ki kezedet” szavának engedelmeskedett, és kinyújtotta kezét. A keze egészséges lett mint a másik. Az erő parancssal együtt adatott és hitbeli engedelmeség által realizáltatott. Nem akaratereje, hanem Krisztus ereje gyógyította meg őt.

Mit mond Isten ígéje Isten gyermekeihez? A mi Atyánk akaratát e, hogy gyöngék, testiesek és önzők legyünk és maradjunk? Nem inkább az e az akaratát, hogy megszabadulván a mi ellenségeink kezéből, félelem nélkül szolgáljunk néki szentségben és igazságban Ő előtt, a mi életünknek minden napjaiban. (Luk. 1, 74-75.) Nem azért hirdette e nekünk az evangéliumot, az üdvüzenetet, hogy szabadokká legyünk? Nem ren-

delt e és hívott el bennünket, hogy az Ő Fia ábrázatához hasonlók legyünk? (Róm. 8, 29.) Ime kedves gyermeke az Urnak, Ő kérdez téged most: „Mit akarsz, hogy veled cselekedjem?” Kérjétek amit akartok és meglesz az néktek!

Kivonatok Fenelon tanításaiból.

IX.

Isten munkája bennünk, hogy teremtésünk céljához vissza vezessen.

Mily százalomra méltó az a lélek, amelyik Istennek belső figyelmeztetését visszautasítja! Kezdetben csak egy porszemecske, amely a lelki szemeket meghomályosítja; de a porszeméből nemsokára hegy lesz, amely Istennek orcáját teljesen elfedi. Süketnek tetetjük magunkat, ha Isten valami csekélységet kíván tőlünk, félünk hogy megértjük Őt; szívesebben bebeszéljük magunknak, hogy nem hallottuk Őt, Isten nem szólt, pedig az ellenkezőjéről vagyunk meggyőződve. Lelki tanácsadókat keresünk, hogy a bennünk levő vihart lecsendesíthessük, találunk is hamarosan, mert sokan vannak a tanult kegyes emberek, de akiknek e téren mégis kevés a tapasztalatuk.

Mennél inkább törekszünk magunkon segíteni, gyakran annál betegesebbek leszünk. Olyanok vagyunk mint a sebzett szarvas, amelyik a halálos nyilvesszőt oldalában hordozza és mennél jobban fut, hogy szabaduljon tőle annál mélyebben nyomul az belé. De vajjon. „Volt-e békessége aki ellene állott?” (Jób. 9, 4.) Adhat-e békét Isten egy szívnek, amelyik terveinek ellenáll? Hasonló az ilyen az ismeretlen betegségtől gyötört emberhez. Az orvosok tudománya hiába van, enyhülést nem tudnak adni.

Mikor Istennek magunkat áldozatként átadtuk minden fenntartás nélkül boldogok voltunk. De mikor Isten az áldozatot egyes részleteiben kívánja, önmagunkban ellenállást és ellenkezést fedezünk fel, amelynek létezéséről sejtelmünk sem volt. Bátorságunk ellanyhul, hiábavaló mentségeket keresünk; habozunk és kételkedünk, hogy vajjon kötelességünk-e engedni? Csak a felét tesszük annak amit Isten tőlünk kíván; összekeverjük az emberit és istenit, táplálékot keresünk az ő ember számára, amely vonakodik meghalni. A féltőn szerető Isten elhidegül. A lélek önszántából behunyja szemét, hogy ne lásson és így bátorsága legyen cselekedni. Isten pedig a lélek kívánsága szerint meghagyja őt gyengeségében és romlásában. Értsétek meg, azonban, hogy a tévedés szörnyű nagy.

Mennél többet kaptunk Istentől annál többet kellene adnunk. Megóvó szeretet és különös kegyelem jutott nekünk osztályrészszerű; megköstöljük az Ő önzellen szeretetét, amit oly kevesen éreztek; Isten ami belső vőlegényünké lett, menyasszonyáért megtett mindent amit csak tehetett, de kibeszélhetetlenül féltő Isten ő. De mi az Ő féltésének tárgya? Az adományok, ismeret vagy különböző erények gyakorlása? Semmiképen; ezekben a dolgokban elnéző és leereszkedő. Csak a szeretet féltékeny a szeretetre. Vizsgálódása az akaratunkra van irányítva. Menyasszonyánkat szívét senki mással nem oszthatja. Ameddig téged önzellen szeretet vezet vőlegényed kimeríthetetlen türelemmel hordozza helytelen cselekedeteidet, gyengeségeidet, felületességeidet, mindaddig még iránta való szeretetedet nem befolyásolják; de abban a pillanatban amint megtagadod azt amit tőled kíván téged hűtlen menyasszonyának tekint aki el akarja titkolni hűtlenségét.

Hány lélek aki egykoron nagy áldozatokat hozott e tévedésbe esik! Álbölcsesség e tévedésnek forrása, nem annyira a bátorság hiányának, mint inkább az ész tulzott működésének tulajdonítható eme megállás. Való az, ha Isten aszerint bánik az általa élő áldozatra elhívott lélekkel amint annak a képességeket adta. Nem tud betelni a kívánságokkal, féltékeny még az adományaira is, mert áldásainak kiválósága könnyen támaszthat bennünk önelégültséget. Mindez pedig le kell; hogy romboltassék, még a nyomának is el kell tűnni! Mi feladtunk mindent és Ő jön, hogy mindent elvegyen. A legcsekélyebb dolgot, bármi jó legyen is az, amihez ragaszkodunk levágja kardjával mindaddig amíg a lélek mélységét találja. Csodálkozol mindezen? Halott-e valaki aki még lélekezik? Mi kívánjuk, hogy Isten megadja a halálos döfést, de szeretnénk fájdalom nélkül meghalni; szeretnénk elhalni a saját akaratunk számára a mi saját akaratunk ereje által; mindent fel akarunk adni, de mégis mindent meg akarunk tartani.

Szegény gyöngye lelek! Hogy levernek titeket eme utolsó csapások! Még az elképzelése is kétségbe ejt és elriaszt! Mily kevesen vannak akik elég bátrak hozzá e félelmetes vadonon átmenni! Alig éri el kettő három az ígéret földjét! Jaj azoknak akitől Isten mindent elvárt és akik várakozásának meg nem feleltek! Jaj annak aki a belső vezetésnek ellentáll! De boldog az aki soha nem ellenkezik, de fél attól, hogy nem engedelmeskedik elég gyorsan; aki inkább többet akar tenni, hogy önmagát megtagadja! Boldog az akitől keveset kíván és sokat ad aki mindent odaad és megengedi, hogy Isten mindent elvegyen! Boldog aki magát semminek tartja és hagyja Istent cselekedni aka-

rata szerint! Boldog akit mindez meg nem ijeszt!

Némelyek azt hiszik, hogy ez szomorú állapot; ez nagy tévedés, ebben van a valódi béke és szabadság. A szív ha mindentől elvált minden korlátokon felül emelkedik, semmi le nem köti és az ígérethez képest egygé lesz Istennel.

Oh Isten csak te adhatod a békességet amit az ember ebben az állapotban élvezhet. Mennél jobban odaáldozza magát a lélek nem tekintve és kimélve önmagát annál szabadabb! Végül ha már nem aggódik mindent elveszíteni és önmagát is elfeledni, mindennek birtokába jut. Nem olyan birtoklás ez amit az ember magának beképez mondván — békességem van, boldog vagyok, — ez visszatérés volna önmagához miután önmagát már elhagyta; megízlése ez az üdvözültek állapotának akik szünet nélkül boldogok Isten látásában, anélkül, hogy az egész örökkévalóságban egyetlen pillanatra is foglalkoznának önmagukkal és boldogságukkal.

Oh léleknek völegénye! Te már ebben az életben adod az üdvösség előízét azoknak, akik neked nem állnak ellent. Ezek nem akarnak semmit és mindent akarnak. A teremtett dolgok lekötik a szívet, ezek a lelkek azonban nem ragaszkodván semmi teremtményhez, sem az önszeretet által nem lévén akadályozva a Te végtelenségbe térnek bel. Semmi őket fel nem tartóztathatja, mind jobban és jobban elvesztik önmagukat, de ha szívük vágya határtalan is, megadod nekik teljesen és mindég bővölködnek. E lelkek nem a boldogságot bírják, hanem a boldogság bírja őket. Ha bármely pillanatban megkérdezed őket: Akarod szenvedni amit szenvedsz? Akarod-e, hogy legyen amiben szűkölködsz? Habozás nélkül felelnek: Amim nincs az nélkülözni is akarom; mindent akarok amit Isten akar és ezen kívül nincs kívánságom.

Ez a valódi lélekben és igazságban való imádás. Én Istenem Te ilyeneket keresel, de milyen kevés van ilyen! Majd mindenki a Te adományaidban önmagát keresi, ahelyett, hogy a keresztben és nélkülözésben Téged keresnének. A legtöbb Téged akar vezetni ahelyett, hogy magát hagyná vezetni általad. Átadják magukat Néked, hogy nagyok lehessenek, de kivonják magukat hatalmad alól ha kicsinnyé akarod őket tenni. Azt mondják nem ragaszkodnak semmihez, de a legkisebb veszteség is szomorúvá teszi őket. Téged akarnak birni, de nem akarják önmagukat feladni, hogy Te tölthesd be őket. Ezáltal nem Téged akarnak szeretni, hanem általad akarnak szeretve lenni. Oh Isten a teremtmény nem tudja mire teremtetted! Tanítsd meg őket

véssd mélyen szívükbe, hogy az agyagnak tűrnie kell a fazekastól, hogy formálja testése szerint!

**

A pünkösdi szellem.

II.

Kérdezhetné valaki tehát, hogy mi a véleményem az egészről. Feleletem, hogy az ítélet az Urnál van. Csak néhány szembe-tűnő körülményre hívom fel a figyelmet. A pünkösdisták (Isten gyülekezetének nevezik magukat ujabban) nem tudnak egyetlen gyülekezetet sem felmutatni aminek alapját nem lopott juhok képeznék, ellentétben a Római levél 15, 20 ígéivel.

Az eddigi tapasztalatom szerint, ha érdekük úgy kívánja vezetőjük képes a cél elérése érdekében magát átok alatt kötelezni, hogy nincs szándéka a gyülekezetnek ártani, csak testvéri szeretetből jött és nem is akar gyülekezetet alapítani; de amikor megnyílt a lehetőség és sikerült a tagokat a gyülekezet vezetőjétől elhidegíteni megszegi fogadalmát és szakadást idéz elő. Az Ur az igazság lelkét igéri ez pedig a hamis-ságé és ravaszságé.

A bibliai nyelveken szólás jelöl adotta a hitetleneknek, pogányoknak, vagyis hogy az üdvösség útja tekintettel arra, hogy Izrael a Messiást elvetette megnyílt a számukra, azért hallotta mindegyik saját nyelvén az evangéliumot (Csel 2, 8.) Az apostol azt mondja, ha nincs a gyülekezetben aki megmagyarázná ne szóljanak nyelveken. Az említett gyülekezet eddigi tapasztalatom szerint pedig kérdésül használja a nyelvet. Sőt tudok egy esetet, amikor egyik „megáldott” nyelveken hívta és etette tyukjait is. Nem ritkán fordul elő az eset, hogy amikor polyglott ember megy közéjük leleplezi a nyelveken szólót, hogy káromlást szól. Erre az a feleletük, hogy a Sátán megcsalta őket. Lehet e ott Sátánnak helye, ahol Isten Szent lelke lakik?

Egyik vezetőjük amikor megkérdezték, hogyan kapta meg a nyelveken szólást azt mondotta, hogy a Szentlélek a száján keresztül ment be a szívébe. Egy nagyot kellett lélekzenie és érezte, hogy mint egy tűz ment belé. Az apostoloknak a fejére szállt a Szentlélek és sehol sincs említés, hogy valamelyik is közülök a száján át kapott volna Szentlelket.

Amit beszélnek hasonlóképes a spiritiszták manifestációjukhoz nem megy át az agyoin, hanem csak a nyelven. Az apostol pedig le tudta írni az egész jelenések könyvét dacára annak, hogy el volt ragadtatva.

És nem egy esetben fordult elő, hogy az ugynevezett megáldott lélek az elmegyógyintézetbe került mert meg volt szállva. Egy teichwolframsdorfi (Seitz) esetről tudok ahol háromnegyed évi ima után ment ki a démon, aki nyelveken szólt.

Gyülekezeteikben állandó a szakadás. Hiszen nem is csoda mert, aki szelet ver, vihart arat. Aki forradalmárokat nevel nem lehet ment a forradalmaktól. Isten Szentleke pedig az egység Lelke és nem a szakadásé. (Zsid 10, 25.)

Az Ur Jézus Krisztus inti az övéit a hamis prófétáktól a Márk 13, 22-ben, a hamis prófétákról azt mondja, hogy gyümölcsseiről lesznek felismerhetők (Mát. 7, 15-16.) A gyümölcsök pedig fel vannak sorolva a Galatabeliekhez írott levélben és a test gyümölcsői között találjuk: a versengést, pártütést, irigységet stb. De a Lélek gyümölcsői között sehol sem találjuk meg a nyelvekenszólást mert az adomány. Az öröme pedig az a megjegyzésem, hogy ha valaki, akinek idegzete alkalmas naponta estétől reggelig több napon vagy héten keresztül azt mondani állandóan „örülni akarok“ a végén örülni fog autoszugeszción folytán. De hol lesz a többi gyümölcs?

De most már azt kérdezhetné valaki tőlem: „Hogyan lehet az, hogy Istentől a Szentleket kéri és nem azt kapják?“ „A Bibliát magyarázzák és imádkoznak!“ A feleletem a következő: Vannak akik tényleg Szentleket kapnak de ez a gyümölcs által lesz nyilvánvalóvá; Isten mindég az indulatot nézi amivel valami után kinyújtjuk a kezünket. Ha a tévelygés lelkét megengedi az Ur annak oka, hogy nem Isten dicsősége a cél. Vannak akik bár áldást kérnek, de e mögött semmi más nincs mint a nyelv adományának kérése. Ha békességük van is szívében ők kérnek jelt a nyelvet, hogy mások előtt kérkedésre használhassák fel. Isten dicsőségét nem a nyelvek szolgálják, hanem a gyümölcs, a győzedelmes odaszentelt önzetlen élet. **A szeretet ami nem kívánja a maga hasznát és nem örül a hamisságnak, azért nem is cselekszik hamisságot, nem kérkedik, nem fuvalkodik fel, nem cselekszik éktelenül.** Ezt kell, hogy felmutassa életében az, aki a lélek teljességének birását állítja. Akik pedig szakadásokat idéznek elő így intézkedik a szentírás „... vigyázzatok azokra, akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak a tudomány körül, melyet tanultatok; és azoktól hajoljatok el“. (Róm 16, 17.) A nyelvekenszólás adománya még ha a valódi is nem szentel meg senkit de igenis a békességnek Istene, Krisztus maga és akkor van gyümölcs. Máté 7, 22 szerint vannak emberek, akik csodák cse-

lekvésére képesek és ördögöket üznek és mégis elvesznek.

Védekezésül nincs más eszköz mint több öntudatos ima, odaszentelt élet és a lelkeknek hűséges ápolása az ige magyarázása kapcsán. Még ha angyaloknak nyelven szólnának is és a szeretetnek fenntartó megnyilatkozása nincs meg bennük semmik.

Az Ur ójjon meg mindenkit a tévelygés lelkétől! És adjon világosságot azoknak, akik mindeneknél többnek tartják magukat és hiányzik a lelki szeretet.

Sz. A.

A világot legyőző hit.

I. János 5. 4 b.

Konferenciális beszéd.

Tartotta: D Dr. Neuelsen János püspök.

Mramorak, 1934. április 29.

Szent leckénk eredetije így hangzik: a győzelem, amely a világot legyőzte, a mi hitünk az.

Győzelemről van tehát szó. Győzni csak ott lehet, ahol küzdelmek vannak. Aki nem küzd, nem is győzhet. Mindannyiunknak kell küzdenünk. De különösképen kell küzdeni a keresztényeknek. Általában véve dul a harc a kenyérért, az egészségért, a rang- és vagyonért. Ezek főleg külső küzdelmek. Azonban nem ezekről beszél az apostol. A világ elleni küzdelemről kívánok beszélni, amely gyengíteni akarja az Ur egyházát. Ez a küzdelem, évszázadok óta dul ez a hit és hitelenség közötti harc. Egy élet amely nem ismer küzdelmet, nem mondható tökéletes életnek, kereszténység harc nélkül csak félkereszténység. A mi Istenünk elvárja, hogy az ő gyermekei küzdeni tudjanak, ne legyenek gyávák, olyanok legyenek, akik tudják a lelki fegyvert használni és akik győznek is. Ha nemzetek állanak egymás ellen, soha sem lehet tudni, hogy milyen kimenetelű lesz a harc. Az Isten országában való küzdelem, azonban mindig győzelemmel végződik, itt nem létezik bizonytalanság, mert Krisztus győzött. Jézus legyőzte a sötétséget, feltámadása által. Ahogy Ő győzött, ugyanugy győzhetünk mi is, erre Ő maga adott ígéretet. A lelki küzdelmek nagyon forrók lehetnek, néha azt a látszatot kelthetik, mintha a sötétség és bűn legyőzne minket és diadalmat nyerne országra dicsősége felett. Jézusnál is így volt látszólag, ellenségei azt gondolták, hogy végeztek vele amikor sirba tették, mi azonban tudjuk, hogy ez a látszólagos kudarc volt a végleges győzelem, az Ő és a keresztény egyház életében. Az első keresztények idejében is sokszor úgy tűnt, mintha győzött

volna a világ. Amikor a keresztényeket a vadállatok elé vetették, vagy égő fákyaként égették, vagy más uton módon üldözték, mindig az lett a vége, amit már Konstantinnak is be kellett látnia „mégis győztél názáreti”. A Krisztusé volt a győzelem, az évszázadokon keresztül. Lehet, újból jönnek majd üldöztetések. Oroszországban már megjöttek. Ahová az evangélium világossága hat, ott ellenkezik vele a bűnnek sötétsége. Ahol emberek megtérnek, ott küzdelem keletkezik a benső és külső ellenséggel. Az írás azt mondja, hogy sok küzdelmen kell keresztülmenni azoknak, akik az Urban hisznek. A világosság erősebb mint a sötétség és Jézusnál állandó a győzelem. Ha észreveszitek a nagy küzdelmek idejét, emeljétek fel fejeiteket, mert a ti megváltástok közeledik. A mi győzelmünk az Ő győzelmén alapszik. Így tehát nem csak küzdelemről, sőt inkább győzelemről beszél az apostol szent lelkében. Ha az apostol a hitről mint győzelmi eszköztől beszél, akkor nem egy egyszerű hitről van szó, hanem az Őbenne való hitről, amely kegyelemből adatik nekünk. Nem saját erőnkől van itt szó, hanem az Ő dicsőségéről. Minden embernek meg van a saját küzdelme, az egyiknek több a külső, a másiknak meg inkább benső küzdelmei vannak. A gond, a kísértések, ha napról-napra próbára tesznek, benső életünknek nagy küzdelmet okoznak, lelkünk szenved. Jób története például szolgálhat erre vonatkozólag. Mennyit gyöttrődött ő. Milyen borzasztó lelkitusa kinozta őt földi gondjai és szenvedései miatt, míg végre diadalmasan teljes fény derült az ő élete fölé is. Van akinek azért van küzdelme, mert Isten gyermeke akar lenni. Saját háza népe lép fel emiatt ellene. Jézus legnagyobb ellenségei az akkori papok, vagy prédikátorok voltak. Nem érdekes hogy az akkori papság (az írástudók és farizeusok) a csőcselékkel karöltve Krisztus ellen támadt. Nem az egyházi ceremonia teszi az embert Keresztényé, ez lehet helyén való, szép és jó, azonban ami nekünk a győzelmet adja, ami hitünk az. A nehézségek és küzdelmek teljesen normális dolgok, ami hitünk azonban az, ami ezeket a nehézségeket legyőzi.

Ne szeressétek e világot, mert a világ elmulik. Hány keresztény viszi a bünt évről évre magában, anélkül hogy segíthetne önmagán. Ez gátolja őket áldás lenni. Érti a világi ember bűnösségét, azonban tehetetlen vele szemben. Igen nagy azok száma is, akik hit által legyőzték önmagukat, irigység harag, rágalom stb.-től megszabadultak, a Krisztus kegyelme által. Ahogy a bűn egyrészt örömetelenné és lustává tesz, úgy felüdit bűneink bocsánatának és a győzelem feletti tudatnak érzése. Bárhogy is nyilat-

kozna a küzdelem, akár a gyülekezetben a hamis testvérek között, akár a világgal szemben, ha reánk zudítja haragját, akár pedig saját szívében észlelt gyengeségek volnának azok Ő legyőzte a világot és az Ő benne való hit által mi is diadalmaskodhatunk. Ez a küzdelem soha sem hiába való. Mi emberek nem adhatunk semmit. Ha ma áldólag tesszük kezeinket vénékké avatandó testvéreinkre, nem jelenti ez azt, hogy most már megkaptátok az áldást és az erőt, következő küzdelmekhez, nem, csak hit által Krisztusban lesz nektek segítség. Nagyon kevés azok száma, akik gond nélkül élnek, még a leggazdagabbak között is. A jó Isten nem is ígérte sehol a gondnélküliséget. Pálnak és a többi apostolnak is voltak ellenségei. Ne csodáljuk ha nekünk is van. Nem ígérhetek senkinek küzdelem nélkül életet, küzdenetek kell kedves testvérek, azonban a győzelem a mi hitünk.

Gondoljunk, mi mint Isten országának munkásai, arra hogy hittel mindent legyőzhethünk. Ugyebár sokszor okoz gondot nekünk eredménytelen munkánk. Lesújtó dolog az egy prédikátorra nézve, ha évről évre azt veszi észre, hogy munkája eredménytelen. De nem csak a prédikátor szenved ennek az érzésnek hatása alatt, hanem sokszor a vasárnapiiskolai és az ifjúsági egyesület vezetője is. A tanítványok Jézus halála után vissza akartak térni régi hivatásukhoz. Azonban a hit volt az az indító ok, amely őket a Krisztus országában megtartotta. Mennyi Isten nélkül élő ember él még e világon. Segítsünk nekik! Nincs jogom testvérek, azért imádkozni, hogy ne legyen a jövő évben küzdelem, ne legyen betegség, ne legyenek nehézségek, azonban van jogom kérni az Urat, hogy adjon győzelmet. Ezt hitték és hirdették az apostolok, és ez el dicsőítjük mi is az Ő szent nevét. Amen.

Sebele Gy.

Felhívás

a magyar protestáns vasutassághoz
és annak lelki pásztoraihoz.

Nagy alkalma lesz a magyar protestáns vasutasságnak. **Jun. 23-tól, 26-ig Budapesten tartja a III. nemzetközi konferenciáját a Nemzetközi Vasutas Misszió.**

Ez a mozgalom ép úgy, mint a Puskás György rendőrfőtanácsos által, Magyarországon meghonosított rendőrségi valláserkölcsei lelki gondozás, a vasutasság lelki életének különösen fontos gondozását igyekszik megvalósítani. A vasutasság egy nagy része, szolgálati beosztása miatt igen nehezen, néha egyáltalán nem tud részt venni az istentisz-

teleteken és a vallásos egyesületek összejevetelein. Viszont vándorló életmódja következtében és egyéb itt nem részletezhető okok miatt is sok kísértésnek van kitéve. Annak pedig óriási nemzeti élet- és vagyonbiztonsági fontossága van, hogy a vasutasság (épp úgy mint a rendőrség) valláserkölcsei erőktől gazdagon áthatott, feltétlenül megbízható rétege legyen a társadalomnak. E ponton mindenki érdeke bekapcsolódik e mozgalomba.

Ennek a szép és erőteljes nemzetközi mozgalomnak Magyarországon még nincsen semmiféle szervezete és éppen azért a **fentemlített konferencia alulirott szervezője, minden magyar protestáns vasutas testvéréhez fordul azzal a kéréssel, hogy támogassa őt a nemzetközi mozgalom által reáruházott e megbízatásában. Mik a támogatás módjai?**

1. Aki szíven hordozza ezt a nagy ügyet és úgy érzi, hogy akármilyen keveset is tud rááldozni, az **küldjön be a rendezés költségeire adományt.** Legcélszerűbb volna, ha a lelkész urak a szöszékről kihirdetnék ezt, a lelkészi hivatalok, vagy vallásos egyesületek összeszednék a vasutasság ez adományait és jun. 10-ig együtt küldenék be alulirott címére.

2. A budapesti vasutasok, ha csak szabad idejük engedi, **okvetlenül vegyenek részt az alább ismertetendő gyűléseken.** Ugyanezt kérjük a Budapest környékén lakóktól. A távolabb lakók legalább egy napra jöjjenek fel, de ha rokonoknál, ismerősöknél meg tudnak hálalni, akkor töltsék itt az egész konferenciát. Korlátolt számban **ingyenes szállásokat** mi is rendelkezésre tudunk bocsátani azoknak, kik ez iránti kérésüket **legkésőbb június 10-ig bejelentik.** Nagyon kérjük a budapesti vasutasságot és annak barátait, hogy ha olyanok a lakásvizonyaik, **ajánljanak fel ingyenes szállásokat** külföldi és vidéki magyar vasutas testvéreiknek.

3. Előreláthatólag a konferencia tárgyszorozata a következő (esetleges változásokat ideje korán közölni fogunk a jelentkezettekkel). **Jun. 23-án** este fél 7 órakor nagy megnyitó és üdvözlő összejevétel a fasori ref. templomban (VII. Vilma királyné-ut 5-7.), melyen a vendégeket világi és egyházi hatóságaink üdvözlők és a külföldi mozgalmak képviselői is átadják üdvözlőiket. Ének- és zeneszámok után, a nemzetközi vasutas-misszió céljáról és lényegéről tart előadást Weskott Gusztáv német birodalmi vasuti főtanácsos. **Jun. 24-én** reggel 9 órakor áhitat a Vasuti és Hajózási Club nagytermében. 10 és 11 órakor ugyanott egy-egy előadás külföldi, de magyarra tolmácsolt előadókól: „A tékozló fiu távozása az atyai házból.”

„A tékozló fiu az idegenben.” D. u. 3-kor ugyanilyen előadás: „A tékozló fiu hazatérése”. 5 órakor a fasori ref. templomban nagy evangélizáló gyűlés, melyen magyar és külföldi vasutasok fognak rövid és határozott bizonyosságot tenni arról, hogy életükben kicsoda Krisztus. Este sétahajózás a Dunán, mely alatt egy zenekar magyar darabokat játszik. **Jun. 25.** reggel 9-kor áhitat. 10-kor és 11-kor előadások: „A keresztyén vasutas hivatásában”. „A keresztyén vasutas családi körében”. D. u. 3-kor előadás: „A keresztyén vasutas a társadalmi életben”. D. u. fél 5 órakor ugyancsak a Vasuti és Hajózási Clubban összejevétel, vasutasok női családtagjai és női vasuti alkalmazottak számára, melyen két magyarra tolmácsolt külföldi előadó (egy finn és egy német) beszél, a következő tárgyról: „A nők munkája a vasutas-misszióban”. Ugyanakkor a nemzetközi választmány ülése egy kisebb teremben. Este 8 órakor urvacsorai istentisztelet a konferencia tagjai számára. (A helyet a konferencián közöljük.) **Jun. 26-án** a külföldi vendégek magyar vasutasok kalauzolásával, megtekintik Budapest nevezetességeit. 26-án este bucsuösszejevétel és a benyomásokról való leszámolás a fasori ref. egyház tanácstermében.

4. **Közös étkezések** azok számára, akik jun. 10-ig jelentkeznek az Erzsébet-téri Kioszkban. Bőséges ebéd és vacsora 2-2 pengőért. Akik a magukkal hozott ételmelet akarják elfogyasztani, azoknak erre külön helyet bocsátunk rendelkezésükre.

A konferencia gyűlésein való részvétel teljesen ingyenes. Elsősorban vasutasokat és annak családtagjait hívjuk reá, azonban nagy örömmel várunk minden érdeklődőt. Akik a sétahajózáson akarnak részt venni, azoknak szintén jun. 10-ig kell előre jelentkezniök, hajójegy 70 fillér, a konferencia rendezőségénél, (máshol nem kapható) vacsora a hajón 2 P., de ezen való részvétel nem kötelező.

Azok a budapesti és Budapest-környéki vasutasok, kik a rendezés munkájában részt akarnak venni, a legsürgősebben jelentkezzenek alulirotnál. Minden gyülekezeti lelkipásztora, sziveskedjék a gyűlések látogatására és a rendelésben való részvételre, vasutas hiveinek figyelmét hatáson felhívni.

Isten áldja meg azokat, akik e szép ügynek segítségére sietnek!

Dr. vitéz Csia Sándor
máv. igazgatósági főorvos
Budapest, VI. Andrassy-ut 88.

◆ H I R E K. ◆

Helyreigazítás. Mult havi számunkban a beosztási jegyzékbe hiba csuszott be, melyet ezennel helyreigazítok. A Pécs, Borjádi gyülekezetnek felügyelő predikátora **Dékány Elemér Schmidt János** neve tévedésből csuszott be.

A Jugoszláviai Missziói Konferencia kerületeinek és predikátorainak jegyzéke az 1934/35. évre.

Bácskai Egyházmegye: *Mayr Nándor, felügyelő (7), Novi Vrbász, Králya Petra ulica 149.*

Cruenka, Szrbobrán: *Stáhl Lőrinc (3). Novi Szád, Beograd:* *Lichtenberger Vilmos (6). Novi Vrbász, Oszijek:* *Mayr Nándor (11). Pasityevó, Szekity:* *Grailing Fülöp (4).*

Szremszka Mitrovica: *Lichtenberger Vilmos (1). Bánáti Egyházmegye:* *Szébele György, felügyelő (7), Veliki Becskerek, Dr. Rajsza ulica 13.*

Mramorák: *Drumm Adolf (9).*

Szenta: *Takács Antal (3).*

Sztári Becsej: *Takács Antal (1)*

Veliki Becskerek: *Szébele György (10) és egy segéd (Lerch Rudolf).*

Vrsác: *Drumm Nándor (3).*

Déli Egyházmegye: *Szébele György, felügyelő (6).*

Bitoly: *Kalajlievity Krumiszláv (4).*

Murlinó és Monospilavó: *Krmazovity Koszta (5).*

Radoviste: *Daszkalovity Vladimir (5).*

Szkóplye és Pristina: *Temkovity Páne D.*

Sztrumica és Kolesinó: *Daszkalovity Vladimir (6).*

Velyusza: *Betöltendő (Bozsinovity Mária).*

Diakonisszamunka vezető: *Mayr Nándor (3). főnöknő:* *Szimon Luiza.*

Árvaházi vezetőnő: *Gábel Krisztina.*

Missziói pénztárnok: *Lichtenberger Vilmos (6).*

A „Put Zsvota” szerkesztője: *Lichtenberger Vilmos (6).*

Mélységes gyásza volt a nyíregyházi meth. gyülekezetnek áldozó csütörtökön. **Molnár András** testvérünknek földi maradványait kísértük ki a temetőbe, minekutána áldott lelke elköltözött ama jobb hazába, ahol már nem lesz halál és elválás. Ritkán látott Nyíregyháza olyan temetést. Szerény számításaink szerint jelen lehetett ott vagy 1500 lélek. De nem csoda, mert hiszen az Ur is úgy akarta, hogy Molnár tv. temetése ünnepnapra essék s így az aki életében sokaknak prédikált még halálával is beszélt. Molnár testvérünkkel gyülekezetünknek egyik legerősebb oszlopa dőlt ki. Ő az Úrtól rendkívül megáldott prófétai lélek volt, akinek bizonyágtételei élni fognak akkor is, ha

megtört teste már régen porrá lett. Ilyen prófétai lelkeket nem könnyen lehet helyettesíteni. Fájt nekünk nagyon az ő távozása, mert szerettük őt nagyon és ő viszont szeretett minket. Mi éreztük nagyon, hogy még e világon vagyunk ahol még a halálnak is szava van, de vigasztalt minket az a tudat, hogy nem övé az utolsó szó. Mi a boldog viszontlátás reményében bucsuztunk el tőle. Hogy ki volt Molnár testvér, arról még egyszer a Békeharang lapjain megfogunk emlékezni.

Dr. Sommer Ernő, a frankfurti predikátorképző intézet tanára augusztus 20-24-ig Budapesten tartózkodik és hitmélyítő előadásokat tart. Ezekre a napokra van kitűzve az őszi lelkészi kerületi konferencia, amelyre az összes felügyelő predikátorok megjelennek. Dr. Sommer Ernő testvérünket már előre is szeretettel köszöntjük és örömmel várjuk.

Az afrikai rabszolgakereskedés, a vörös tengeren át Arábiába még mindig divat, dacára a megakadályozását célzó szigorú rendelkezéseknek. Ezt bizonyítja egy angol hajóstiszt levele, aki kereskedelmi hajójával egy bárka mellett elhajózott, amelyik Afrikából jöve Arábia felé vitorlázott körülbelül 300 néger rabszolgával. Mind magas erős négerek voltak. Megizzadt testük csillogott a nap fényében. A fedélzeten ültek lábukkal cövekekhez láncolva segítségért kiáltottak, amikor az angol hajó elment mellettük. Két angol, két olasz és időnként egy francia ágyunaszád végez őjrátatot az arab partokon, hogy a rabszolga szállítmányokat lefűljék. Nagyon ritkán sikerül. Becslés szerint évente 5000 afrikai benzülőtt kerül Arábiába mint rabszolga. Rettenetes ezeknek helyzete, de nem kevésbé rettenetes helyzetük van a bűn rabszolgáinak. Krisztus szabaddá tehet.

Hány új barátot szereztél már a „Békeharang” számára?

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

A szerkesztésért és kiadásért felelős:

Dr. Szalós Artur.

Kaposvár, Németh István-utca 2. szám.

Pénzküldemények ide küldendők.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában Kaposvár, Fő-utca 26. Cégt. Henczer István.